

[Rahbæk Møller]

lokale iværksættere og det lokale erhvervsliv, at koordinere uddannelses tilbud, synliggøre erhvervsprofilen osv. Det gøres mere eller mindre begavet, bevares! Men stort set alle steder gøres der noget, og mange steder gøres det kompetent.

Men Københavns Kommune har snorksovet. Tvært imod at få noget op at stå har man i vid udstrækning direkte smidt byens erhvervsdrivende ud af byen i forbindelse med saneringer.

For at nævne et enkelt grotesk eksempel: forskerparker. Da det blev besluttet at oprette en forskerpark i Århus, var det en selvfølge, at det var noget, hele byen, rådhus, universitet, erhvervsliv osv. stod sammen om. Fra rådhusets side blev der afsat arbejdskraft til at få forskerparken op at stå.

Da forskerbyen Symbion i København blev dannet, skete det uden nogen form for opmærksomhed endsige støtte fra rådhusets side. Det smitter også af på erhvervslivets holdning; bortset fra en enkelt stor virksomhed var der heller ingen opbakning fra denne side. Resultatet var forventeligt: Symbion er en bleg efterligning af forskerparken i Århus. Det er bestemt ikke initiativtagernes skyld, de har tværtimod gjort et hestearbejde, men de har ikke haft den opbakning, der er nødvendig.

O.k., ret skal være ret! En stor del af de ting, jeg har nævnt, er nu fortid. Der er et bedre samarbejde på rådhuset, der er nu et erhvervskontor, og Symbion har også langt om længe fået rimelig støtte fra kommunens side. Det er væsentligt, at kommunen selv fortsætter den vej, og det er væsentligt, at vi her fra Folketingets side gør, hvad vi kan for at hjælpe på en positiv udvikling.

Her vil jeg godt nævne nogle ting. Først og fremmest synes jeg, vi burde lempe kommunalfuldmagten. Rundt omkring i landet har man for længst fundet ud af, at denne kommunalfuldmagt er et levn fra enevældens tid, og man har for længst fundet ud af – også Venstreborgmestrene – at man sagtens kan omgå den. Det lærer man sikkert også i København, men det tager sin tid, og det er sværere at gøre noget i det skjulte i København, fordi den er tæt på staten. Det bedste ville være simpelt hen at sige, at det var tilladt, og ikke alene tilladt, men at det direkte var en kommunal opgave at sørge for at styrke kommunens erhvervsliv.

For det andet kunne der gøres noget uddannelsesmæssigt, ikke på de højere uddannelser, for der er masser af uddannelsespladser. En stor del af kommunens befolkning har ingen erhvervsuddannelse. Der mangler specialarbejderskoler og andre tilbud til dem.

For det tredje kunne staten indrette nogle af de grunde, den åbenbart vil give kommunen, til iværksættercentre, f.eks. på Holmen. Der er dygtige håndværkere, der er veludstyrede værksteder; det ville være et ideelt sted at placere et iværksættercenter.

For det fjerde kan staten sørge for, at de ting, som den vil være med til at sætte i gang, styrker en vækst med menneskeligt ansigt. O.k., vi skal have nogle pragtbygninger, vi skal have nogle markante bygninger lavet af vore store arkitekter, men vi skal også have alle de små og nænsomme projekter, som gør byen menneskelig.

Endelig for det femte burde staten sørge for, at trafikstrukturen kom i orden. Statsministeren har nævnt alle de vigtige ting; jeg vil ikke gentage dem. I den forbindelse må vi ikke glemme, at på trods af alle problemer har København faktisk en fordel sammenlignet med næsten alle andre storbyer. Trafikken er mere menneskelig. Der er færre biler og flere cykler. Det er væsentligt, at de løsninger, vi finder, bliver sådan, at de ikke ødelægger dette, som er en af Københavns klare styrkepositioner.

Ivar Hansen (V):

I Venstre vil vi gerne takke statsministeren for svaret på denne forespørgsel. Vi mener, at statsministerens tale indeholder en række spændende og interessante og konstruktive forslag til, hvordan vi kan komme videre med de perspektiver, vi diskuterer vedrørende hovedstaden og fremtiden i det hele taget.

Dermed mener vi også, at der er skabt et godt grundlag for, at de forhandlinger, der nu kommer til at foregå i første omgang i Folketingets Kommunaludvalg, kan munde ud i nogle konstruktive og fremadrettede resultater.

Jeg vil gerne sige, at for Venstre er det en selvfølge, at landets hovedstad skal være et kraftcenter, det være sig kulturelt og økonomisk, men også hvad angår politisk ledelse. Det betyder nemlig noget for os alle sammen, hvad enten vi er borgere i hovedstaden eller i det øvrige land. Det betyder noget for København selv i øvrigt, at hele landet består af større og